

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: P. V., narozený X
bytem X
zastoupený zmocněnkyní S. V.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2025, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 457 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2025, č. j. X, jímž bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 2. 2025, č. j. X, tak, že se podle § 56 odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), ve spojení s § 41 odst. 3 téhož zákona, žalobci od 14. 4. 2025 snižuje výše

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 10 701 Kč měsíčně. Současně se žalobce domáhal toho, aby soud žalované uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě nejprve zrekapituloval dosavadní průběh projednávané věci, přičemž upozornil na skutečnost, že před vydáním napadeného (resp. i prvostupňového) rozhodnutí mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Zmínil přitom, že se jeho zdravotní stav nijak nezlepšil, spíše se zhoršuje.
3. Hodnocení zdravotního stavu provedené žalovaným ve věci tak žalobce považuje za nedostatečné, neboť nebylo řádně vyloženo, k jakému zlepšení u něj mělo dojít a proč jeho stav neodpovídá invaliditě třetího stupně. K tomu žalobce odkázal na závěry plynoucí z lékařských zpráv MUDr. V. F. z roku 2024 a 2025, z nichž je dle jeho názoru zřejmé, že se jeho celkový psychosociální stav zhoršil. Uvedl také, že mu jeho psychický stav brání v každodenních vycházkách z domácnosti, není schopen sám ani vynést koš, vyvenčit psa, či nakoupit. Není rovněž schopen se dopravit do zaměstnání či chráněné dílny.
4. Žalobce má tedy za to, že je jeho zdravotní postižení těžké (nikoliv středně těžké), jelikož má častější ataky, mezi kterými přetrvává závažná reziduální symptomatika a výkon některých denních aktivit je u něj podstatně narušen. Celkově by tak měla míra poklesu jeho pracovní schopnosti odpovídat 70 %.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě úvodem popsala průběh dotčeného správního řízení a obsah žalobních námitek, přičemž také odkázala na pro věc relevantní právní úpravu. Následně uvedla, že byla při svém rozhodování v řešeném případě vázána odbornými lékařskými posudky. Zdůraznila též, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce. Posudkem o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 13. 5. 2025 přitom bylo zjištěno, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění a žalobce byl shledán invalidním dle § 39 odst. 1 téhož zákona. Jednalo se však o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace poté byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10 %, tj. celkově na 55 %.

Jednání soudu

6. Žalobce prostřednictvím své zmocněnkyň při jednání soudu, které bylo nařízeno na den 7. 1. 2026, plně odkázal na argumentaci obsaženou již v podané žalobě. Upozornil též na závěr plynoucí z posudku posudkové komise MPSV, se kterým se plně ztotožnil. Dále doplnil, že se jeho zdravotní stav nezlepšuje, přičemž je pod neustálým stresem a jeho fobie přetrvávají (např. se bojí vycházet sám z domu a všech ostrých předmětů).

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

7. Pověřená pracovnice žalované při tomto jednání uvedla, že s ohledem na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobce provedeného posudkovou komisí MPSV, ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
8. Soud při tomto jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), provedl dokazování protokolem o jednání posudkové komise MPSV ze dne 3. 11. 2025 a posudkem této posudkové komise z téhož dne, který nechal soud vypracovat pro účely předmětného soudního řízení.
9. Naproti tomu soud dle nadepsaného ustanovení s. ř. s. pro zjevnou nadbytečnost neprovedl žalobcem navržené dokazování napadeným a prvostupňovým rozhodnutím, námitkami žalobce ze dne 24. 3. 2025, posudkem o invaliditě ze dne 13. 5. 2025, zprávami o psychologickém vyšetření Mgr. M. K. ze dne 4. 3. 2025 a 7. 6. 2024 a lékařskými zprávami MUDr. V. F. ze dne 4. 3. 2025, 14. 6. 2024 a 11. 10. 2021, které jsou součástí správního spisu, neboť obsah spisové dokumentace (tj. všechny jeho součásti) nelze bez dalšího považovat za důkaz. Vychází-li soud ve správním soudnictví z údajů a listin obsažených ve správním spisu, nejedná se o dokazování ve smyslu výše odkazovaného ustanovení s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75). Vyplývá to ze samotné podstaty řízení ve správním soudnictví, které je přezkumným řízením řízení správního, přičemž správní spis je obrazem a výsledkem správního řízení, dokládající skutkový stav, který tu byl v době rozhodování žalované (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 3 Afs 194/2017-25).
10. Stejně tak soud shledal nadbytečným provádět dokazování lékařskou zprávou MUDr. V. F. ze dne 1. 4. 2025. Veškeré relevantní (mj. tedy i výše poukazované) lékařské zprávy totiž měla posudková komise MPSV k dispozici (tj. byly jí předloženy soudem či samotným žalobcem, popř. byly již součástí spisové dokumentace), přičemž tyto vyhodnotila a z jejího posudku ze dne 3. 11. 2025 vyplývá jasný závěr o tom, že tato komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobce dostatek odpovídajících podkladů. S ohledem na skutečnost, že soud nemá medicínské znalosti (resp. potřebnou odbornost) k tomu, aby sám vyhodnotil, zda skutečnosti obsažené v těchto lékařských zprávách měly nějaký vliv na hodnocený pokles pracovní schopnosti žalobce, či nikoliv, byl zdravotní stav žalobce (resp. obsah dotčené lékařské dokumentace) posouzen právě posudkovou komisí MPSV.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 25. 2. 2025, č. j. X, snížila žalobci výši invalidního důchodu pro Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění od 14. 4. 2025, neboť podle posudku o invaliditě posudkové lékařky IPZS ze dne 31. 1. 2025 byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu prvního stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 45 %. Proti odkazovanému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení žalobce následně podal námitky. V řízení o námitkách byl poté znovu posouzen zdravotní stav žalobce posudkovou lékařkou IPZS. V rámci posudku o invaliditě IPZS v námitkovém řízení ze dne 15. 3. 2025 pak bylo konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž tedy byla stanovena celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce o 55 %. Žalovaná následně ve věci vydala již shora rekapitulované napadené rozhodnutí.

13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Z odst. 2 citovaného ustanovení dále vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, poklesla-li b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Pracovní schopnost je poté definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odst. 4 odkazovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
15. Soud k tomu podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
16. Podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. lze horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti zvýšit až o 10 procentních bodů v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici (odst. 1), nebo v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici (odst. 2). Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 zároveň nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů (odst. 3).

17. Napadeným rozhodnutím byl žalobci v projednávané věci přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně s odůvodněním, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla celkově o 55 %, přičemž pro vznik nároku na invalidní důchod třetího stupně je dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti byla minimálně 70 %. V daném případě tak bylo třeba zjistit, zda žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí splňoval podmínky invalidity třetího stupně, tedy zda u něj došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
18. Již výše přitom bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky IPZS v rámci námitkového řízení o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem posudkové lékařky IPZS nespokojil, a protože sám nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od posudkové komise MPSV, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí MPSV soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, přičemž byl posudek ze dne 3. 11. 2025 vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace [tj. kompletní spisové dokumentace shromážděné v rámci daného řízení, zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. L. N. a žalobkyní předložených lékařských nálezů MUDr. V. F. (psychiatrie) ze dne 1. 4. 2025, 4. 3. 2025, 14. 6. 2024, 11. 10. 2021 a 31. 10. 2025, a psychologických vyšetření Mgr. M. K. (klinická psychologie) ze dne 4. 3. 2025 a 7. 6. 2024] a vlastního vyšetření žalobce posudkovou komisí MPSV. Žalobce byl tedy jednání posudkové komise MPSV přítomen a přímo při jednání této komise byl vyslechnut a vyšetřen odbornou lékařkou z oboru psychiatrie prim. MUDr. Z. S. Dále je z posudkové dokumentace zjevné, jaké konkrétní lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla posudková komise MPSV k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů, zdravotní dokumentace praktické lékařky, spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace námitkového řízení a vlastního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise MPSV, pak tato dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění.
20. Posudková komise MPSV konstatovala, že se u žalobce jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je duševní onemocnění – smíšená porucha osobnosti s dominujícími schizoidními rysy v těžké formě s výraznou

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

nervozitou provázenou úzkostnými stavy. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce pak posudková komise MPSV hodnotila podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to dle její kapitoly V, položky 7c.

21. Na základě nadepsaného zdravotního postižení žalobce následně posudková komise MPSV stanovila konkrétní míru poklesu jeho pracovní schopnosti na 70 %. Posudková komise MPSV v tomto ohledu v předmětném posudku citovala pro věc relevantní lékařské nálezy, přičemž zrekapitulovala psychotické příznaky žalobce „*paranoidita, obavnost, ulpívavost, simplexnost, komunikace s narušením, interpersonál. kontakt stereotypní, autistické stažení dle anam. amb. psychiatra s projevy asociačního chování s příznaky simplexní schizofrenie. Hospitalizovaný v lůžkových psych. zařízeních nebyl, pravděpodobně pro silnou až patol. vazbu na matku by tuto hospitalizace bez matky nezvládl.*“ Závěrem posudková komise MPSV konstatovala, že žalobce „*z funkčního hlediska dle klinických nálezů splňuje kritéria v uvedené položce 7c) v důsledku těžce narušených výkonů většiny denních aktivit, je přítomná těžká porucha osobnosti provázaná jiným závažným duševním postižením, těžké narušení adaptability s přítomnými psychopatologickými projevy bližší k jiným závažným duševním poruchám schizotypní poruše, simplexní schizofrenii.*“ Popsala také, že „*na podkladě popsání klinického nálezů se nemohla z funkčního hlediska ztotožnit s posudkovým závěrem posudkové lékařky IPZS ani posudkové lékařky námitkového řízení ČSSZ. Posuzovaný muž měl těžké narušení adaptability s psychopatologickými projevy blízkými k simplexní schizofrenii s odmítáním psych. medikace. Proto nelze objektivně popsat stabilizaci duševního stavu posuzovaného, ale naopak propad s těžce narušeným výkonem většiny denních aktivit. Významnou problematiku tvoří až patologická závislost na matce, kdy není schopen bez její přítomnosti ustát ani ambulantní psychiatrické vyšetření. Problematikou se tedy stává i hospitalizace v lůžkových psychiatrických zařízeních, kterou by bez matky (pečující o imobilní dceru) nezvládl.*“
22. Posudková komise MPSV tedy v řešeném případě uzavřela, že se u žalobce z funkčního hlediska jednalo o invaliditu třetího stupně, neboť na základě komplexního zhodnocení odborných nálezů, prostudování zdravotní dokumentace a vyhodnocení funkčních dopadů dominujícího onemocnění, vyšetření specialistou z oboru psychiatrie při jednání posudkové komise MPSV a s akceptováním uváděných subjektivních potíží žalobce, byla z funkčního hlediska naplněna kritéria právě pro tento stupeň invalidity. Žalobce tak dle závěru posudkové komise MPSV není vůbec schopen soustavné výdělečné činnosti (resp. nebyl schopen bez přítomnosti matky ustát ani ambulantní psychiatrické vyšetření).
23. Soud zhodnotil výše odkazovaný posudek posudkové komise MPSV ze dne 3. 11. 2025, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního vyšetření žalobce posudkovou komisí MPSV. Soud proto považuje posudek posudkové komise MPSV ze dne 3. 11. 2025 za úplný, a objektivní, přičemž neměl jakéhokoliv důvodu zpochybnit v něm uvedené lékařské závěry. Tyto závěry se totiž nejvíce zjevně nelogické či svévolné, naopak je soud hodnotí jako přesvědčivé a dostatečné pro přijatý závěr. K tomu je třeba zdůraznit, že odborné posudkové závěry nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soud nemá odborné lékařské znalosti. Soud tudíž s ohledem na vše, co bylo již shora popsáno, dospěl k závěru, že je předmětná žaloba důvodná, neboť žalovaná při rozhodování o námitkách žalobce vycházela z posudku posudkové lékařky IPZS v námitkovém řízení, jejíž posudek však neodpovídal úplně a řádně zjištěnému skutkovému stavu.

24. Za daného stavu věci tedy soud neshledal potřebu, aby byl shora odkazovaný posudek ze dne 3. 11. 2025 jakkoliv doplňován, či aby byl případně v řešené věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí MPSV, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, odpovídá též ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
25. Vzhledem ke všemu výše uvedenému tak soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Žalovaná totiž při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu, což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Soud proto výrokem I. rozsudku napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
26. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku žalované uložil povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení ve výši 457 Kč odpovídající vynaloženému poštovnímu a jízdnému vlakem k jednání soudu. Jiné náklady žalobce nahradit nepožadoval, ani mu podle obsahu soudního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 7. ledna 2026

Mgr. Radim Kadlčák v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.